

Sygnatura akt I C 1368/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 19-09-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Siwek

Protokolant:Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 19-09-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki B. S. kwotę 2.566,25 zł (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt sześć złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2011 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części postępowanie umarza,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 375,62 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 czerwca 2012 r. B. S. domagała się zasądzenia od (...) S.A. w S. kwoty 2.839,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż od dnia 29 maja 2008 r. zawierała ze stroną pozwaną ubezpieczenie nieruchomości w ramach Polisy (...). W dniu 15 stycznia 2011 r. miała miejsce szkoda majątkowa polegająca na zalaniu dwóch pokoi w domu jednorodzinnym w C..

Strona pozwana z tytułu przedmiotowej szkody o sygnaturze (...) wypłaciła powódce kwotę 2.212,67 zł. Powódka za pośrednictwem swojego pełnomocnika wzywała dwukrotnie stronę pozwaną do dopłaty odszkodowania, co spotkało się z odmową podwyższenia świadczenia. Łączna wysokość szkody u powódki wyniosła 5.052,67 zł, na co składa się robocizna w dwóch pokojach, prace tynkarskie na zewnątrz oraz koszt zakupu materiałów zgodnie z fakturami zakupu oraz kosztorysem. Kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy wypłaconą kwotą a rzeczywistą wysokością szkody poniesionej przez powódkę. Za datę liczenia odsetek powódka przyjmuje dzień następny po otrzymaniu przez stronę pozwaną wezwania do podwyższenia kwoty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w S. wniosło o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że zawarła z powódką umowę ubezpieczenia mienia udokumentowaną polisą nr (...).

Natomiast zarzuciła, że kosztorys przedstawiony przez powódkę został zweryfikowany i stwierdzono, że zakres prac obejmuje wymianę stelaża pod płyty G-K. W dokumentacji jednak brak jest informacji o jego uszkodzeniu. Brak jest również w dokumentacji informacji potwierdzających konieczność wykonania prac na zewnątrz budynku. Powódka

zaś nie zgłaszała powiększenia szkody. Zaproponowane przez powódkę ceny jednostkowe za poszczególne prace kształtują się na wysokim poziomie, zamiast zastosowania stawek średnich.

Ponadto zastosowana w kosztorysie stawka VAT 22% nie ma zastosowania w budownictwie.

Na rozprawie w dniu 25 czerwca 2013 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo ponad kwotę 2.566,25 zł, zrzekając się w tym zakresie roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 29 maja 2008 r. B. S. posiadała zawartą z (...) S.A. w S. umowę ubezpieczenia mienia, w tym domu mieszkalnego położonego w (...).

(Dowód: - okoliczność bezsporna

- polisy k. 6 – 11)

W dniu 15 stycznia 2011 r. doszło w domu B. S. do zalania dwóch pokoi.

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

W dniu 20 stycznia 2011 r. B. S. zgłosiła zdarzenie do (...) S.A. w S..

(Dowód: - zgłoszenie szkody k. 145)

Z tytułu powyższej szkody (...) S.A. w S. wypłaciło B. S. kwotę 2.212,67 zł.

(Dowód: - pismo z dnia 21.04.2011 r., k. 12, 74

- pismo z dnia 17.06.2011 r. k. 13

- polecenia wypłaty odszkodowania k. 71 – 72

- pismo z dnia 31.01.2011 r. k. 73

- weryfikacja kosztorysu do szkody k. 75 - 81)

Tytułem prac remontowych B. S. uściśliła (...) w J. kwotę 3.416,04 zł za wykonane prace oraz 1.450 zł za materiały.

(Dowód: - faktura korygująca wraz z wykazem prac k. 16 – 17)

Pismem z dnia 10 maja 2011 r. B. S. wezwała (...) S.A. w S. do podwyższenia kwoty odszkodowania do kwoty 5.673,99 zł.

Pismo to zostało doręczone adresatowi w dniu 16 maja 2011 r.

(Dowód: - potwierdzenie odbioru k. 25

- pismo z dnia 10.05.2011 r. k. 26 – 27, 85 – 87)

Rzeczywisty koszt robót koniecznych do usunięcia szkody, zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, wynosi 4.778,92 zł.

(Dowód: - ogólne warunki ubezpieczenia (...) k. 57 – 70

- dokumentacja fotograficzna k. 121 – 144

- opinia biegłej sądowej B. J. k. 177 – 199)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 2.566,25 zł.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie, ponieważ powódka dochodziła odszkodowania z tytułu dobrowolnie zawartej umowy ubezpieczenia majątkowego, najistotniejsze były zapisy tej umowy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia normujące kwestie ustalenia wysokości odszkodowania.

Strona pozwana kwestionowała konieczność wykonania prac związanych z wymianą płyt G-K, prac na zewnątrz budynku oraz wysokość zastosowanych stawek.

Ponieważ kwestie te wymagają wiedzy specjalnej, przychyłając się do wniosku strony pozwanej postanowieniem z dnia 29 października 2012 r., zmienionym następnie postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia kosztów usunięcia szkody powstałej w domu powódki w dniu 15 stycznia 2011 r., zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W oparciu sporządzoną w dniu 22 lutego 2013 r. przez biegłą sądową B. J. opinię, Sąd Rejonowy ustalił rzeczywisty, zgodny z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, koszt usunięcia szkody na kwotę 4.778,92 zł.

W tym miejscu należało zauważyć, iż opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Przy ocenie opinii Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 lipca 2005 r., II UK 277/04, OSNP 2006/5-6/97; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, Lex nr 77046; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62).

Sąd Rejonowy nie dopatrzył się uchybień w opinii, które mogłyby stanowić podstawę do podważenia wyrażonego przez biegłego stanowiska. Biegła w uzasadnieniu swojej opinii dokonała szczegółowej analizy zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia oraz dokonała własnych ustaleń odnośnie zakresu i celowości przeprowadzonych prac naprawczych.

Również strony nie zakwestionowały tej opinii.

I dlatego też opinia biegłej sądowej B. J. stała się podstawą ustaleń faktycznych.

W konsekwencji opierając się na powyższej opinii, tutejszy Sąd uznał za zasadne żądanie powódki zasądzenia od strony pozwanej kwoty 2.566,25 zł jako różnicy pomiędzy wysokością kosztów usunięcia szkody (4.778,92 zł) a przyznaną przez ubezpieczyciela kwotą (2.212,67 zł).

W kwestii odsetek Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe

Strona pozwana zgodnie z art. 817 § 1 k.c. miała obowiązek spełnić świadczenie związane ze szkodą w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia zdarzenia.

A ponieważ do zgłoszenia doszło w dniu 20 stycznia 2011 r., zatem brak było przeszkód aby zasądzić odsetki od dnia 17 maja 2011 r.

Stąd orzeczono jak w pkt I wyroku.

Co do pozostałego zakresu żądania pozwu, to pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 25 czerwca 2013 r. cofnął powództwo ponad kwotę 2.566,25 zł, zrzekając się w tym zakresie roszczenia.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie (które może być zawarte w wyroku – przyp. SR) o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Na mocy art. 203 § 1 i 4 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że cofnięcie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Biorąc zatem pod uwagę, że B. S. cofnęła w części swoje powództwo, a w ocenie Sądu Rejonowego brak jest przesłanek do uznania cofnięcia w tym zakresie pozwu za niedopuszczalne, orzeczono jak w pkt II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Zgodnie z tym pierwszym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazane przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Natomiast na mocy drugiego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania.

Powódka poniosła w niniejszym postępowaniu koszty w łącznej kwocie 757 zł na które złożyło się 100 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej, 40 zł opłaty od zażalenia oraz 600 zł kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).

W przypadku strony pozwanej poniosła ona koszty postępowania w łącznej kwocie 3.056,84 zł, na które złożyło się 2.456,84 zł kosztów wynagrodzenia biegłego oraz 600 zł kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).

Ponieważ powódka wygrała w 90% (częściowe cofnięcie pozwu należało uznać za przegraną w tym zakresie) należał się jej zwrot kosztów w wysokości 681,30 zł, zaś stronie pozwanej zwrot kwoty 305,68 zł.

W rezultacie od strony pozwanej na rzecz powódki została zasądzona kwota 375,62 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.